

toiret for denne Gjæld for Kongeriget, hvorom her er Tale. Hvor meget Arbeidet derved vilde formindskes, kan jeg naturligvis ikke angive; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Gjælden er 1,300,000 Rd., og hvis man antager, at de nye Obligationer i Gjennemsnit komme til at lyde paa 500 Rd. — hvilket vist er en højere Sum end virkelig vil blive Tilfældet — vil der blive et Beløb af 2,600 Obligationer, som Statsgjældscontoiret vil have at gjøre med, eller maaskee nogle af dem vilde gaae over til Indskrivningsprotocollerne, men der vil dog altid blive et bethdeligt Beløb i Obligationer, og deres Afkastelse altsaa hde Statsgjældscontoiret en bethdelig Arbeidsbesparelse. Det kunde være, at man med Hensyn til denne Afbetaling af Gjælden vilde tage Hensyn til Pengemarkedet, at man vilde sige: Der som vi afbetale disse 700,000 Rd., kaste vi 700,009 Rd. ind paa Markedet, og man maa da tage Hensyn til, hvilken Virkning det vil udøve paa Pengemarkedet. Jeg skal herved gjøre opmærksom paa, at ved Afbetalingen skeer der egentlig ikke nogen synderlig Forandring med Hensyn til Indflydelsen paa Pengemarkedet, idet de 700,000 Rd., hvis de bruges til Anskaffelse af Activer, ogsaa komme frem paa Pengemarkedet, og hvis de afbetales paa den nærværende Gjæld, er det antageligt, at de, der have faaet deres Penge udbetalte, vil søge at anbringe dem paa lignende Maade. Forstjellen er, at i det ene Tilfælde vilde Anvendelsen skee igjennem Ministeriet, og i det andet Tilfælde igjennem private Obligationseiere.

Det er disse Betragtninger, som have gjort at jeg nu ikke skal gaae ind paa Spørgsmaalet om Couponsobligationer. Jeg skal forsaavidt som den meget ærede Minister ikke oplyser særdeles Omstændigheder, hvorfor Afbetalingen ikke kan skee, holde paa, at det er den hensigtsmæssigste Forholdsregel, som kan tages.

Indenrigsministeren: Det er vistnok ganske sandt, hvad den ærede Landstingsmand bemærkede, at de finansielle Forhold ikke i alle Punkter ere aldeles overeensstemmende mellem Monarchiet og Kongeriget; men jeg troer der-

for dog, at det er berettiget med Hensyn til det specielle Forhold, om hvilket Loven handler, at stille den Betragtning i Spidsen, at det er uensfæltigt med Hensyn til dette Forhold, at der tilveiebringes en Overensstemmelse mellem Monarchiets og Kongerigets Statsgjæld, thi — saaledes som jeg allerede tillod mig at bemærke ved Lovforslagets Forelæggelse — er der forbundet ikke uvæsentlige Ulemper for Publicum med, at der saaledes følges forskellige Regler med Hensyn til Monarchiets Statsgjældsobligationer paa den ene Side og Kongerigets paa den anden. Jeg seer i alt Fald ikke, at denne Lov staaer i nogen directe Forbindelse med det Spørgsmaal om Budgetternes Tidssvarighed for Monarchiet og Kongeriget. Det er efter min fulde Overbeviisning aldeles hensigtsmæssigt og nødvendigt, at der følges aldeles de samme Regler med Hensyn til Statsgjælden for Kongeriget og for Monarchiet, for saavidt angaaer det Punkt, som her i Loven er omhandlet. Det er ganske vist, at der, naar Lovforslaget bliver vedtaget, vilde bespares endeel Arbeide for Statsgjældscontoiret; men det vilde dog først indtræde, naar nogen Tid er gaaet; thi det vil sandsynligvis være meget længe, inden samtlige de Obligationer, som Loven angaaer, komme ind og blive ombyttede. Det er derfor heller ikke Meningen med det Varsel af 3 Maanedes, som er ansat i § 1, at det skal være en præclusiv Tidfrist, inden hvilken Obligationerne skulle komme ind; men de ville kunne komme ind igjennem et meget langt Tidrum, uden at tabe deres Ret til at blive ombyttede med andre. Om det Spørgsmaal, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt at anvende det Beløb, der ved Slutningen af indværende Finantsaar for Kongeriget vil blive disponibelt, til Afbetaling af Statsgjælden, derom tør jeg ikke i dette Øieblik yttre noget Bestemt. Det vil være nødvendigt at tage mange Forhold i Betragtning, og det vil ogsaa være nødvendigt at see, hvorledes Finantsloven for det kommende Aar og de Tillægsbevillingslove, som vilde blive forelagte Rigsdagen, blive. Jeg troer dog, at det er gavnligt for Alle, som have saadanne Obligationer af Kongerigets Statsgjæld, at de ere istand til at faae dem ombyttede, at de ere